

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2024. gada 11. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā zivsaimniecības politika – Resursu saglabāšana – Kopējā pieļaujamā nozveja (KPN) attiecībā uz mencas krājumiem uz rietumiem no Skotijas un Ķeltu jūrā, merlanga krājumiem Īrijas jūrā un jūras zeltplekstes krājumiem Ķeltu jūras dienvidu daļā – Regula (ES) 2020/123 – IA pielikums – KPN, kas pārsniedz nulli – Piemērošanas laikposma beigas – Spēkā esamības novērtējums – Regula (ES) Nr. 1380/2013 – 2. panta 2. punkta otrā daļa – Mērķis sasniegt izmantošanas līmeni, kas ļauj līdz 2020. gadam attiecībā uz visiem krājumiem sasniegt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu (MSY) – 2., 3., 9., 10., 15. un 16. pants – Sociālekonomiskie un nodarbinātības mērķi – Labākais pieejamais zinātniskais ieteikums – Izkraušanas pienākums – Jauktu sugu zveja – Kritiskā suga – Regula (ES) 2019/472 – 1.–5., 8. un 10. pants – Mērķa krājumi – Piezveja – Korektīvi pasākumi – Rīcības brīvība

Lietā C-330/22

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *High Court* (Augstā tiesa, Īrija) iesniegusi ar 2022. gada 7. aprīļa lēmumu un kas Tiesā registrēts 2022. gada 16. maijā, tiesvedībā

Friends of the Irish Environment CLG

pret

Minister for Agriculture, Food and the Marine,

Ireland,

Attorney General,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], tiesneši Z. Čehi [*Z. Csehi*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*] un D. Gracijs [*D. Gratsias*] (referents),

ģenerālvokāte: T. Čapeta [*T. Čapeta*],

sekretāre: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2023. gada 16. marta tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

nemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- *Friends of the Irish Environment CLG* vārdā – *J. Devlin, SC, J. Kenny, BL, un F. Logue, solicitor,*
- *Minister for Agriculture, Food and the Marine, Ireland un Attorney General* vārdā – *M. Browne, A. Joyce, M. Lane un M. Tierney, pārstāvji, kuriem palīdz D. Browne, BL, un C. Toland, SC,*
- Eiropas Parlamenta vārdā – *I. Anagnostopoulou, E. Ni Chaoimh un I. Terwinghe, pārstāvji,*
- Eiropas Savienības Padomes vārdā – *F. Naert, A. Nowak-Salles un P. Pecheux, pārstāvji,*
- Eiropas Komisijas vārdā – *A. Dawes un A. Stobiecka-Kuik, pārstāvji,*

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2023. gada 15. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes Regulas (ES) 2020/123 (2020. gada 27. janvāris), ar ko 2020. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas, kuras piemērojamas Savienības ūdeņos un – attiecībā uz Savienības zvejas kuģiem – konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi (OV 2020, L 25, 1. lpp.) IA pielikuma spēkā esamību, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV 2013, L 354, 22. lpp.) 2. panta 1. un 2. punktu un 3. panta c) un d) punktu kopsakarā ar Regulas Nr. 1380/2013 9., 10., 15. un 16. pantu, kā arī ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/472 (2019. gada 19. marts), ar ko izveido daudzgadu plānu krājumiem, kurus zvejo rietumu ūdeņos un blakusesošajos ūdeņos, un zvejniecībām, kuras šos krājumus izmanto, un ar ko groza Regulas (ES) 2016/1139 un (ES) 2018/973 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007 un (EK) Nr. 1300/2008 (OV 2019, L 83, 1. lpp.) 1.–5., 8. un 10. pantu, ciktāl šajā pielikumā attiecībā uz 2020. gadu ir noteikta mencas (*Gadus morhua*) kopējā pieļaujamā nozveja (KPN), pirmkārt, 6.a zonā, kā arī Eiropas Savienības un starptautiskajos ūdeņos 5.b zonā uz austrumiem no 12° 00' O (COD/5BE6A) un, otrkārt, 7.b, 7.c, 7.e–7.k un 8.–10. zonā, kā arī Savienības ūdeņos Centrālaustumu Atlantijas zvejniecības komitejas (CECAF) 34.1.1. (COD/7XAD34) apgabalā, merlanga (*Merlangius merlangus*) [KPN] 7.a zonā (WHG/07A) un jūras zeltplekstes (*Pleuronectes platessa*) [KPN] 7.h, 7.j un 7.k zonā (PLE/7HJK) (turpmāk tekstā – “strīdīgās KPN”).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp vides jomā darbojošos nevalstisko organizāciju *Friends of the Irish Environment CLG* (turpmāk tekstā – “FIE”), no vienas puses, un *Minister for Agriculture, Food and the Marine* (lauksaimniecības, pārtikas un jūras lietu ministrs, Īrija), *Ireland* (Īrija) un *Attorney General* (ģenerālprokurors, Īrija), no otras puses, par šī ministra 2020. gada aprīlī, maijā un jūnijā izdoto paziņojumu par zvejniecības pārvaldību [Nr.] 15, 16, 19, 20, 23 un 24 likumā.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

- 3 Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas, kas parakstīta 1982. gada 10. decembrī Montegobejā (turpmāk tekstā – “Jūras tiesību konvencija”), 61. pantā “Dzīvo resursu saglabāšana” ir noteikti jūras bioloģisko resursu saglabāšanas vispārējie principi.
- 4 Šie vispārējie principi ir piemērojami mainīgas dislokācijas zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanai un pārvaldībai saskaņā ar Ņujorkā 1995. gada 4. augustā parakstīto Nolīgumu par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz mainīgas dislokācijas un tālu migrējošo zivju sugu krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu (turpmāk tekstā – “Nolīgums par zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu”), it īpaši tā 5. pantu.

Savienības tiesības

Regula Nr. 1380/2013

- 5 Regulas Nr. 1380/2013 5. un 8. apsvērumā ir noteikts:
 - “(5) ES ir līgumslēdzēja puse [Jūras tiesību konvencijai [..] un [..] Nolīgumam [par zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu] [..].
 - (6) Minētie starptautiskie instrumenti galvenokārt nosaka pienākumus saglabāšanas jomā, tostarp pienākumus īstenot saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, kas paredzēti, lai uzturētu vai atjaunotu jūras resursus tādā līmenī, kas var nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu [..] un pienākumus plaši piemērot piesardzīgu pieeju zivju krājumu saglabāšanas, pārvaldības un izmantošanas jomā [..]. Tādēļ [kopējai zivsaimniecības politikai (KZP)] būtu jāpalīdz Savienībai īstenot tās starptautiskos pienākumus saskaņā ar minētajiem starptautiskajiem instrumentiem. [..]
 - (7) Johannesburgā 2002. gadā rīkotajā Pasaules samitā par ilgtspējīgu attīstību Savienība un tās dalībvalstis apņēmas cīnīties pret daudzu zivju krājumu nepārtraukto samazināšanos. Tāpēc Savienībai būtu jāuzlabo tās KZP, pielāgojot izmantošanas apmērus tā, lai nodrošinātu, ka saprātīgā laikposmā jūras bioloģisko resursu krājumi tiek izmantoti tādējādi, lai atjaunotu un saglabātu zvejotos krājumus vismaz tādā līmenī, kas var nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu. Šādi izmantošanas apmēri būtu jāsasniedz līdz 2015. gadam. Minēto izmantošanas apmēru sasniegšana vēlākā laikā būtu jāatļauj tikai tādā gadījumā, ja to sasniegšana līdz 2015. gadam nopietni apdraudētu iesaistīto zvejas flotu sociālo un ekonomisko ilgtspējību. Pēc 2015. gada minētie izmantošanas apmēri būtu jāsasniedz cik vien iespējams drīz un jebkurā gadījumā ne vēlāk par 2020. gadu. Ja zinātniskā informācija ir nepietiekama, lai noteiktu minētos līmeņus, var apsvērt aptuvenos parametrus.

8) Pieņemot pārvaldības lēmumus par maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu jauktās dažādu sugu zvejas vietās, būtu jāņem vērā grūtības šādās zvejas vietās zvejojot visus krājumus vienlaicīgi atbilstīgi maksimālajam ilgtspējīgas ieguves apjomam, jo īpaši, ja zinātniskajā ieteikumā norādīts, ka ir ļoti sarežģīti novērst tā dēvēto kritisko sugu piezveju, palielinot izmantoto zvejas rīku selektivitāti. Šādos apstākļos būtu jāprasa attiecīgām zinātniskām struktūrām, lai tās sniedz ieteikumu par atbilstīgo zvejas izraisītas zivju mirstības līmeni.”

6 Šīs pašas regulas 2. panta “Mērķi” 1.–3. un 5. punktā ir paredzēts:

“1. KZP garantē to, ka zvejas un akvakultūras darbības ilgtermiņā ir ekoloģiski ilgtspējīgas un tiek pārvaldītas atbilstīgi mērķim nodrošināt ieguvumus ekonomiskajā, sociālajā un nodarbinātības jomā un veicināt pārtikas pieejamību.

2. KZP tiek ievērota piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībai, un tās mērķis ir nodrošināt to, lai dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošanas rezultātā iegūto sugu populācijas tiktu atjaunotas un uzturētas virs līmeņa, kas nodrošina maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu.

Lai panāktu mērķi pakāpeniski atjaunot un uzturēt zivju krājumu populācijas tādā biomasas līmenī, kas spēj nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu saistībā ar izmantošanas pakāpi, ja iespējams, sasniedz līdz 2015. gadam, un pakāpeniski pieaugošā veidā – vēlākais līdz 2020. gadam attiecībā uz visiem krājumiem.

3. KZP īsteno ekosistēmas pieeju zvejniecības pārvaldībā, lai nodrošinātu to, ka tiek mazināta zvejas darbību negatīvā ietekme uz jūras ekosistēmu [..].

[..]

5. Ar KZP jo īpaši:

a) pakāpeniski izskauž izmetumus – katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā labākos pieejamos zinātniskos ieteikumus, izvairoties no nevēlamas piezvejas un samazinot to cik vien iespējams, un pakāpeniski nodrošinot to, ka nozvejas tiek izkrautas;

[..]

c) nodrošina apstākļus, lai ekonomiski dzīvotspējīgāku un konkurētspējīgāku padarītu zvejas un pārstrādes nozari un darbības uz sauszemes, kas saistītas zvejniecību;

[..]

f) palīdz nodrošināt pietiekami augstu dzīves līmeni tiem, kas ir atkarīgi no zvejas darbībām, ievērojot piekrastes zvejniecību un sociāli ekonomiskos aspektus;

[..].”

7 Saskaņā ar minētās regulas 3. pantu “Labas pārvaldības principi”:

“KZP ievēro šādus labas pārvaldības principus:

[..]

c) pasākumu ieviešana saskaņā ar labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu;

d) ilgtermiņa perspektīva;

[..].”

8 Šīs pašas regulas 4. panta “Definīcijas” 1. punktā ir noteikts:

“Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

[..]

7) “maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms” ir lielākais teorētiskais līdzsvarotas ieguves apjoms, kuru pastāvīgi caurmērā var iegūt no krājuma pašreizējos caurmēra vides apstākļos, būtiski neietekmējot ataudzēšanas procesu;

[..]

14) “krājums” ir konkrētā pārvaldības apgabalā sastopami jūras bioloģiskie resursi;

[..]

36) “jaukta dažādu sugu zveja” ir zveja, kurā zvejo vairāk nekā vienu sugu un kurā vienā zvejas darbībā, visticamāk, tiks nozvejotas dažādas sugas;

[..].”

9 Regulas Nr. 1380/2013 6. panta “Vispārīgi noteikumi” 2. punktā ir paredzēts:

“[...] Saglabāšanas pasākumus pieņem, ņemot vērā pieejamos zinātniskos, tehniskos un ekonomiskos ieteikumus [...]”

10 Šīs regulas 9. panta “Daudzgažu plānu principi un mērķi” 1.–3. un 5. punkts ir formulēts šādi:

“1. Daudzgažu plānus prioritārā kārtā pieņem, balstoties uz zinātniskiem, tehniskiem un ekonomiskiem ieteikumiem, un tajos ietver saglabāšanas pasākumus, lai atjaunotu un uzturētu zivju krājumus virs līmeņiem, kas spēj nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu saskaņā ar 2. panta 2. punktu.

2. Ja datu trūkuma dēļ nevar noteikt mērķus saistībā ar maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, kā minēts 2. panta 2. punktā, daudzgažu plānos paredz pasākumus, kas balstīti uz piesardzīgu pieeju, nodrošinot vismaz līdzvērtīgu saglabāšanas pakāpi attiecīgajiem krājumiem.

3. Daudzgažu plāni attiecas [...]:

[..]

b) jauktas dažādu sugu zvejas gadījumā vai gadījumos, kad krājumu dinamika ir savstarpēji saistīta – uz zvejniecībām, kas attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā izmanto vairākus krājumus [...]

[..]

5. Daudzgamu plānos varētu tikt ietverti īpaši saglabāšanas mērķi un pasākumi, kas balstīti uz ekosistēmas pieeju, lai risinātu jauktas dažādu sugu zvejas specifiskās problēmas saistībā ar 2. panta 2. punktā noteikto mērķu sasniegšanu attiecībā uz plānā ietvertiem dažādu zivju krājumiem, gadījumos, kad zinātniskajos ieteikumos ir norādīts, ka nav iespējams panākt lielāku selektivitāti. [..]”

11 Šīs regulas 10. panta “Daudzgamu plānu saturs” 1. punktā ir noteikts:

“vajadzības gadījumā un neskarot Līgumā noteiktās atbilstīgās kompetences, daudzgamu plānā ietver:

[..]

b) mērķus, kas ir saskaņā ar 2. pantā izklāstītajiem mērķiem un attiecīgajiem 6. un 9. panta noteikumiem;

c) kvantitatīvi nosakāmus mērķapjomus, piemēram, zvejas izraisītu zivju mirstību un/vai nārsta bara biomasu;

[..].”

12 Šīs pašas regulas 15. panta “Izkraušanas pienākums” 1. un 9. punktā ir noteikts:

“1. Visas to sugu nozvejas, uz kurām attiecas nozvejas limiti [..] un kuras zvejas darbību gaitā Savienības ūdeņos vai Savienības zvejas kuģi ir guvuši ārpus Savienības ūdeņiem ūdeņos, kas nav trešo valstu suverenitātē vai jurisdikcijā, [..], tiek paceltas un paturētas uz zvejas kuģiem, reģistrētas, izkrautas un attiecīgā gadījumā atskaitītas no kvotas [..]saskaņā ar šādiem grafikiem.

[..]

d) Ne vēlāk kā no 2017. gada 1. janvāra attiecībā uz zvejniecības galvenajām sugām un ne vēlāk kā no 2019. gada 1. janvāra attiecībā uz visām pārējām sugām [..].

[..]

9. Krājumiem, uz ko attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, dalībvalstis var izmantot ikgadējo elastību, nepārsniedzot 10 % no atļautajiem izkrāvumiem. Šajā nolūkā dalībvalsts var atļaut izkraut krājuma papildu daudzumus, uz kuru attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, ar noteikumu, ka šādi daudzumi nepārsniedz 10 % no minētajai dalībvalstij piešķirtās kvotas. [..]”

13 Regulas Nr. 1380/2013 16. panta “Zvejas iespējas” 2. un 4. punktā ir noteikts:

“2. Ieviešot nozvejas izkraušanas pienākumu attiecībā uz zivju krājumu, zvejas iespējas nosaka, ņemot vērā pāreju no zvejas iespēju noteikšanas, lai atspoguļotu izkraušanu, uz zvejas iespēju noteikšanu, lai atspoguļotu nozveju, balstoties uz faktu, ka pirmajā un nākamajos gados minētā krājuma izmetumi vairs netiks pieļauti.

[..]

4. Zvejas iespējas nosaka saskaņā ar 2. panta 2. punktā noteiktajiem mērķiem, un atbilstīgi kvantitatīvi nosakāmiem mērķapjomiem, termiņiem un ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar 9. panta 2. punktu un 10. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu.”

Regula 2019/472

14 Regulas 2019/472 1. panta “Priekšmets un darbības joma” 1. un 4. punktā ir noteikts:

“1. Ar šo regulu izveido daudzgadu plānu [...] turpmāk uzskaitītajiem bentiskajiem krājumiem rietumu ūdeņos [...], kā arī zvejniecībām, kas minētos krājumus izmanto:

[..]

4. Šo regulu piemēro arī piezvejām, kas rietumu ūdeņos gūtas, zvejojot 1. punktā minētos krājumus. [...]”

15 Atbilstoši šīs regulas 2. pantam “Definīcijas”:

“[...] šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) “rietumu ūdeņi” ir ziemeļrietumu ūdeņi ([Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (*ICES*) 5. apakšapgabals (izņemot 5.a rajonu, 5.b rajonā – tikai Savienības ūdeņi), 6. un 7. apakšapgabals) un dienvidrietumu ūdeņi (*ICES* 8., 9. un 10. apakšapgabals (ūdeņi ap Azoru salām) un *CECAF* 34.1.1. [...] zona (ūdeņi ap Madeiru un Kanāriju salām));

2) “ F_{MSY} diapazons” ir vērtību diapazons, kurš sniegts labākajā pieejamajā zinātniskajā ieteikumā konkrēti no *ICES* [...] un kurā visi ietilpstošie zvejas izraisītas zivju mirstības līmeņi konkrēta zvejas modeļa gadījumā un caurmērā pastāvošajos vides apstākļos nodrošina ilgtermiņā maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu (*MSY*) un neatstāj vērā ņemamu ietekmi uz attiecīgā krājuma reprodukcijas procesu. [...]

[..]

8) “ B_{lim} ” ir nārsta bara biomasas limita references rādītājs, kurš sniegts labākajā pieejamajā zinātniskajā ieteikumā konkrēti no *ICES* vai līdzīgas Savienības vai starptautiskā līmenī atzītas neatkarīgas zinātniskas struktūras un par kuru mazāka rādītāja gadījumā var samazināties reprodūktīvā spēja;

[..].”

16 Minētās regulas 3. panta “Mērķi” 1. punktā ir teikts šādi:

“Plāns veicina Regulas [Nr. 1380/2013] 2. pantā minēto [KZP] mērķu sasniegšanu, jo īpaši piemērojot piesardzīgu pieeju zvejniecības pārvaldībā, un tā mērķis ir nodrošināt to, ka dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošana atjauno un uztur zvejoto sugu populācijas virs līmeņa, kas spēj nodrošināt *MSY*.”

- 17 Šīs pašas regulas 4. panta “Mērķapjomi” 1. punktā ir paredzēts:
“Zvejas izraisītas zivju mirstības mērķapjomu, kas atbilst 2. pantā definētajiem F_{MSY} diapazoniem, 1. panta 1. punktā minētajos krājumos sasniedz iespējami drīz un pakāpeniski pieaugošā veidā līdz 2020. gadam un pēc tam uztur F_{MSY} diapazonos saskaņā ar šo pantu.”
- 18 Regulas 2019/472 5. panta “Piezvejas krājumu pārvaldība” 1.–3. punktā ir noteikts:
“1. Šīs regulas 1. panta 4. punktā minēto krājumu pārvaldības pasākumus un attiecīgā gadījumā arī zvejas iespējas nosaka, ņemot vērā labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu, un tie atbilst 3. pantā noteiktajiem mērķiem.
2. Ja atbilstoša zinātniskā informācija nav pieejama, 1. panta 4. punktā minētos krājumus pārvalda saskaņā ar piesardzīgu pieeju zvejniecības pārvaldībā [..].
3. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 9. panta 5. punktu jauktu sugu zvejniecību pārvaldībā attiecībā uz šīs regulas 1. panta 4. punktā minētajiem krājumiem ņem vērā grūtības vienlaicīgi zvejojot visus krājumus MSY līmenī, jo īpaši situācijās, kad tas izraisa zvejniecības priekšlaicīgu slēgšanu.”
- 19 Regulas 2019/472 8. pantā “Aizsardzības pasākumi”, konkrēti tā 2. punktā, ir noteikts, ka tad, ja nārsta bara biomasa ir mazāka par B_{lim} , var tikt veikti korektīvie pasākumi un it īpaši – specializētās zvejas apturēšana attiecīgajā krājumā vai funkcionālajā vienībā un zvejas iespēju atbilstīga samazināšana.
- 20 Šīs pašas regulas 10. panta “Zvejas iespējas” 1. punktā ir noteikts:
“Kad dalībvalstis saskaņā ar Regulas [Nr. 1380/2013] 17. pantu iedala tām pieejamās zvejas iespējas, tās ņem vērā jauktu sugu zvejniecībās iesaistīto kuģu iespējamo nozvejas sastāvu.”

Regula 2020/123

- 21 Regulas 2020/123 7., 8., 16.–18. un 26. apsvērumā ir noteikts:
“(7) Attiecībā uz dažiem krājumiem *ICES* sniegtais zinātniskais ieteikums paredz nulles apjoma nozveju. Ja šo krājumu KPN tiktu noteiktas zinātniskajā ieteikumā norādītajā apjomā, pienākums izkraut visas jauktu sugu zvejniecībās gūtās nozvejas, tostarp piezvejas no minētajiem krājumiem, izraisītu tā dēvētās kritiskās sugas parādību. Lai panāktu pareizo līdzsvaru starp zvejniecību turpināšanu, ņemot vērā iespējamās smagās sociālekonomiskās sekas, un vajadzību panākt minēto krājumu labu bioloģisko stāvokli, ņemot vērā grūtības jauktu sugu zvejniecībā visus krājumus vienlaicīgi apzvejojot [MSY], ir lietderīgi noteikt īpašas KPN piezvejām, kas gūtas no minētajiem krājumiem. Minēto KPN līmenis būtu jānosaka tādā apjomā, kas samazinātu zivju mirstību minētajos krājumos un stimulētu selektivitātes uzlabošanu un piezveju novēršanu. Lai jauktu sugu zvejniecībās cik vien iespējams garantētu zvejas iespēju izmantošanu saskaņā ar Regulas [Nr. 1380/2013] 16. panta 2. punktu, ir lietderīgi izveidot kvotu apmaiņas rezervi tām dalībvalstīm, kurām nav kvotu, ar ko nosegt nenovēršamo piezveju.

8) Lai samazinātu nozveju no krājumiem, kuriem noteikta piezvejas KPN, šos krājumus apzvejojošajās zvejniecībās zvejas iespējas būtu jānosaka apjomā, kas palīdz jutīgo krājumu biomasai atjaunoties līdz ilgtspējīgam līmenim. Lai novērstu nozvejas nelikumīgu izmešanu, būtu jānosaka ar zvejas iespējām nesaraucjami saistīti tehniskie un kontroles pasākumi.

[..]

(16) Rietumu ūdeņu daudzgadu plāna 8. pants nosaka – ja zinātniskais ieteikums liecina, ka minētā plāna 1. panta 1. punktā minēta krājuma nārsta bara biomasas ir mazāka par B_{lim} , jāveic turpmāki korektīvie pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu krājuma drīzu atgriešanos virs līmeņa, kurš spēj nodrošināt *MSY*. Konkrēti, šie korektīvie pasākumi var ietvert to zvejniecību apturēšanu, kas attiecīgo krājumu apzvejo specializētajā zvejā, un atbilstošu zvejas iespēju samazināšanu šiem krājumiem un/vai citiem krājumiem, ko apzvejo zvejniecības, kurās gūst mencas vai merlanga piezvejas.

(17) *ICES* savā ieteikumā norāda, ka mencas un merlanga krājumi Ķeltu jūrā ir zem B_{lim} . Tāpēc attiecībā uz šiem krājumiem būtu jāveic turpmāki korektīvie pasākumi. [..] Attiecībā uz merlangu Ķeltu jūrā minētajiem pasākumiem būtu jāietver zvejas rīku raksturlielumu tehniskas izmaiņas, lai samazinātu merlanga piezveju, kas ir funkcionāli saistīti ar zvejas iespējām zvejniecībās, kurās apzvejo minēto sugu zivis.

(18) 2019. gadā ir veikti korektīvi pasākumi attiecībā uz mencas zvejas iespējām Ķeltu jūrā. Minētajā gadījumā KPN šim krājumam tika rezervēta tikai piezvejai. Tomēr, tā kā krājums ir mazāks par B_{lim} , būtu jāveic turpmāki korektīvie pasākumi, lai krājuma apjoms pārsniegtu *MSY* nodrošināšanai vajadzīgo līmeni saskaņā ar rietumu ūdeņu daudzgadu plāna 8. pant[ā 2. punktu]. Ar šādiem pasākumiem uzlabotu selektivitāti, nosakot, ka apgabalos, kuros mencu nozveja ir ievērojama, obligāti jāizmanto zvejas rīki, kuros mencas piezvejas līmenis ir zemāks, tādējādi samazinot šā krājuma zvejas izraisīto mirstību jauktu sugu zvejniecībās. Būtu jānosaka KPN līmenis, lai novērstu priekšlaicīgu zvejas slēgšanu 2020. gada sākumā. Turklāt KPN vajadzētu būt tādai, lai izvairītos no iespējamās izmešanas, kas varētu apdraudēt datu vākšanu un krājuma zinātnisko novērtējumu. KPN noteikšana 805 tonnu apmērā nodrošinātu ievērojamu krājuma nārsta biomasas pieaugumu 2020. gadā, proti, vismaz par 100 %, lai nodrošinātu krājuma drīzu atgriešanos līdz līmenim, kas spēj nodrošināt [*MSY*].

[..]

(26) [..] ņemot vērā to, ka [..] COD/5BE6A, [..] WHG/07A un PLE/7HJK krājumu biomasas ir mazāka par B_{lim} , un to, ka 2020. gadā ir atļauta tikai piezveja un zinātniskā zveja, dalībvalstis ir apņēmušās nepiemērot Regulas [Nr. 1380/2013] 15. panta 9. punktu attiecībā uz šiem krājumiem, lai nozveja 2020. gadā nepārsniegtu noteikto KPN.”

22 Regulas 2020/123 5. panta “KPN un to sadalījums” 1. punktā ir noteikts:

“Savienības zvejas kuģu KPN Savienības ūdeņos vai konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, šādu KPN sadalījums starp dalībvalstīm un – vajadzības gadījumā – ar to funkcionāli saistītie nosacījumi ir noteikti I pielikumā.”

23 Šīs regulas 8. panta “Kvotu apmaiņas mehānisms nenovēršamās piezvejas KPN attiecībā uz izkraušanas pienākuma ieviešanu” 1.–3. punktā ir paredzēts:

“1. Lai ņemtu vērā izkraušanas pienākuma ieviešanu un dažu piezveju kvotas darītu pieejamas dalībvalstīm, kurām tādu nav, IA pielikumā norādītajām KPN piemēro šā panta 2.–5. punktā izklāstīto kvotu apmaiņas mehānismu.

2. 6 % no katras dalībvalstij iedalītās KPN kvotas mencai Ķeltu jūrā, mencai ūdeņos uz rietumiem no Skotijas, merlangam Īrijas jūrā un jūras zeltplekstei ICES 7.h, 7.j un 7.k rajonā [...] dara pieejamus kvotu apmaiņas rezervei, kuru atver no 2020. gada 1. janvāra. Dalībvalstīm, kurām attiecīgo kvotu nav, līdz 2020. gada 31. martam ir ekskluzīva pieeja šai kvotu rezervei.

3. No rezerves paņemtās kvotas nevar apmainīt vai pārcelt uz nākamo gadu. Neizmantotos daudzumus pēc 2020. gada 31. marta atdod atpakaļ dalībvalstīm, kuras kvotu apmaiņas rezervi ar tiem papildinājušas.”

24 Minētās regulas 13. pantā “Korektīvie pasākumi attiecībā uz mencu un merlangu Ķeltu jūrā” ir noteikti vairāki pasākumi, kuru mērķis ir pastiprināt tādu grunts traļu un vadu selektivitāti, ko vairākos Ķeltas jūras apgabalos izmanto kuģi, kuru nozveju veido vismaz 20 % pikšas. Šādi kuģi nedrīkst zvejot minētajos apgabalos, ja vien tie neizmanto zvejas rīkus ar konkrētiem tehniskiem parametriem, tostarp šajā pantā uzskaitītām minimālām prasībām traļa linuma acs izmēram. Tomēr šie noteikumi neattiecas uz kuģiem, kuru mencu piezveja nepārsniedz 1,5 %, kā to novērtējusi Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK). Turklāt Savienības kuģi kā alternatīvu šajā pantā uzskaitītajiem rīkiem var izmantot citus ļoti selektīvus zvejas rīkus, kuru tehniskie atribūti saskaņā ar ZZTEK izvērtētu zinātnisku pētījumu ļauj nozvejot mazāk nekā 1 % mencas.

25 Regulas 2020/123 IA pielikumā Savienībai strīdīgās KPN ir noteiktas attiecīgi 1279 tonnas mencai (*Gadus morhua*) 6.a zonā, kā arī Savienības ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos 5.b zonā uz rietumiem no 12° 00' O (COD/5W6-14), 805 tonnas šai pašai sugai 7.b, 7.c, 7.e–k un 8.–10. zonā, kā arī Savienības ūdeņos CECAF 34.1.1. zonā (COD/7XAD34), 721 tonna merlangam (*Merlangius merlangus*) 7.a zonā (WHG/07A) un 67 tonnas jūras zeltplekstei (*Pleuronectes platessa*) 7.h, 7.j un 7.k zonā (PLE/7HJK). IA pielikumā ir precizēts, ka šīs KPN attiecas tikai uz mencas, merlanga un jūras zeltplekstes piezveju, ko gūst citu sugu zvejniecībās, un ka šo sugu specializētā zveja katrai dalībvalstij piešķirtās kvotas ietvaros nav atļauta

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

26 Pēc Regulas 2020/123 pieņemšanas lauksaimniecības, pārtikas un jūras lietu ministrs citastarp izdeva zvejniecības pārvaldības paziņojumus 15. un 16. par 2020. gada aprīli, 19. un 20. par 2020. gada maiju, kā arī 23. un 24. paziņojumu par 2020. gada jūniju. Šajos ieteikumos krājumiem, uz kuriem attiecas strīdīgās KPN, nozvejas limiti, kas pārsniedz nulli, ir noteikti vienīgi kā piezveja.

27 Ar prasību, kas 2020. gada 17. jūnijā iesniegta iesniedzējtiesā *High Court* (Augstā tiesa, Īrija), *FIE* tostarp lūdza tai vērsties Tiesā ar prejudiciālu jautājumu par Regulas 2020/123 spēkā esamību un izdot *certiorari* rīkojumu, lai būtībā atceltu iepriekš minētos zvejniecības pārvaldības paziņojumus.

- 28 Šajā prasībā *FIE* izvirza iebildi par Regulas 2020/123 prettiesiskumu saistībā ar to, ka, nosakot apstrīdētās KPN virs nulles līmeņa, Eiropas Savienības Padome nav ņēmusi vērā *ICES* ieteikumus, kuros, lai nodrošinātu *MSY*, ir ieteikts veikt nozveju nulles apmērā attiecībā uz mencas krājumiem uz rietumiem no Skotijas un Ķeltu jūrā, merlanga krājumiem Īrijas jūrā un jūras zeltplekstes krājumiem Ķeltu jūras dienvidos, kam piemērojama minētā KPN. Tādēļ Padome esot pārkāpusi Regulas Nr. 1380/2013 2. panta 2. punkta noteikumus, kuros it īpaši ir paredzēts, ka zivju krājumu izmantošanas apjoms, kas ļauj nodrošināt *MSY*, attiecībā uz visiem krājumiem tiks sasniegts, vēlākais, 2020. gadā.
- 29 Atbildētāji pamatlietā, izvirzot iebildi, apgalvo, ka šī prasība ir hipotētiska, jo Regula 2020/123 vairs nav spēkā un to ir aizstājušas regulas, ar kurām nosaka KPN 2021. un 2022. gadam. Līdz ar to tie uzskata, ka iesniedzējtiesai nebūtu nedz jāuzdod prejudiciāli jautājumi, nedz jāizskata šī prasība.
- 30 Pēc būtības šie lietas dalībnieki apgalvo, ka Regula Nr. 1380/2013 ir jālasa kopā ar Regulu 2019/472 un ka no tā izriet, ka, lai pieņemtu Regulu 2020/123, Padomei bija jāveic sarežģīts novērtējums par jautājumu, kas ietver vairākus vērā ņemamus parametrus, piemēram, paredzēto pasākumu sociāli ekonomisko ietekmi, kā arī jauktu sugu zvejniecībai raksturīgās grūtības, kuras saistītas ar to, ka konkrētu sugu var nozvejot kā piezveju, veicot zvejas darbības, kas vērstas uz citām sugām.
- 31 Pirmkārt, iesniedzējtiesa uzskata, ka tai ir jāizskata tajā celtā prasība. Šajā ziņā tā it īpaši uzskata, pirmām kārtām, ka Regulas 2020/123 un attiecīgo zvejniecības pārvaldības paziņojumu ierobežotais spēkā esamības termiņš pretējā gadījumā būtu šķērslis šo paziņojumu apstrīdēšanai Īrijas tiesās un ka, otrām kārtām, jautājums, kas rodas šajā gadījumā, var tikt izvirzīts nākotnē strīdos par analogiskām regulām.
- 32 Otrkārt, iesniedzējtiesa uzskata, ka, ņemot vērā 1987. gada 22. oktobra spriedumā *Foto-Frost* (314/85, EU:C:1987:452) noteiktos kritērijus, tai ir pienākums iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 33 Vispirms tā norāda, ka galvenais tiesību jautājums, kas šajā gadījumā ir jāatrisina, ir par to, vai Regulas Nr. 1380/2013 2. panta 2. punktā paredzētais mērķis izpaužas kā vispārējs imperatīvs pienākums, kas Padomei ir jāievēro, nosakot KPN 2020. gadam, vai arī – kā norādījuši atbildētāji pamatlietā – runa ir tikai par vienu no mērķiem, kuri Padomei ir jāņem vērā līdz ar virkni zinātnisku un ekonomisku aspektu.
- 34 Turpinājumā iesniedzējtiesa norāda, ka tā piekrit atbildētāju pamatlietā viedoklim, saskaņā ar kuru Padomei, nosakot KPN, bija jāņem vērā noteikts skaits aspektu, kuriem ir ekonomiska ietekme, it īpaši uz piekrastes kopienām, kas ir atkarīgas no zvejas ienākumiem, kā, piemēram, piezveja jauktas zvejas ietvaros un t.s. “kritiskās sugas” parādība, kā arī izkraušanas pienākuma piemērošana visām nozvejotajām sugām, tostarp sugām, uz kurām zvejas darbības nav vērstas.
- 35 Tomēr tā uzskata, ka *ICES* 2019. gadā sniegtie ieteikumi, kuros attiecībā uz šī sprieduma 28. punktā minētajiem krājumiem ir ieteikts nozvejas līmenis nulles apmērā, lai nodrošinātu tādu izmantošanas līmeni, kas ļauj nodrošināt *MSY* 2020. gadā, bija labākais zinātniskais ieteikums, kas bija pieejams Regulas 2020/123 pieņemšanas datumā.

- 36 Turklāt iesniedzējtiesa uzskata, ka Regulas Nr. 1380/2013 2. panta 2. punktā nav ietverti nekādi īpaši noteikumi vai atkāpes attiecībā uz piezveju Tā no tā secina, ka ar šo tiesību normu Padomei, lai nodrošinātu izmantošanas apjomus, kas ļautu nodrošināt *MSY* visiem krājumiem, vēlākais, līdz 2020. gadam, bija noteikts pienākums KPN noteikt atbilstoši iepriekšējā punktā minētajiem *ICES* ieteikumiem.
- 37 Turklāt iesniedzējtiesa uzskata, ka apstrīdētās KPN nevar pamatot ar argumentu par to minimālo ietekmi, jo, kā izriet no tai iesniegtajiem pierādījumiem, šīs KPN veidoja attiecīgi 62 % un 54 % no mencu nārsta bara biomasas katrā no attiecīgajiem apgabaliem un 52 % no šādas biomasas merlangam.
- 38 Visbeidzot tā uzskata, ka Regulas Nr. 1380/2013 2. panta 2. punkta mērķis ir nevis “vienkārši vērēnīgs mērķis”, bet, gluži pretēji, KZP galvenais mērķis, kuram ir liela nozīme. Tādējādi šī mērķa ievērošana esot obligāta daudzgadu plāniem un zvejas iespējām, kas minētas attiecīgi šīs regulas 9. pantā un 16. panta 4. punktā.
- 39 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, iesniedzējtiesai ir nopietnas šaubas par Regulas 2020/123 spēkā esamību.
- 40 Šādos apstākļos *High Court* (Augstā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai gadījumos, kad Regula [2020/123] ir aizstāta un/vai valsts īstenošanas pasākumu termiņš ir beidzies, uz tiem ir jāatsaucas lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu?
- 2) Vai Regulas [2023/123] IA pielikums ir spēkā neesošs, ņemot vērā Regulas [Nr. 1380/2013] mērķus un uzdevumus un it īpaši tās 2. panta 1. punktu un 2. panta 2. punktu, tostarp 2. panta 2. punkta otrā teikuma mērķi un labas pārvaldības principus, kas izklāstīti šīs regulas 3. panta c) un d) apakšpunktā (tostarp to, ciktāl tas attiecas uz krājumiem, attiecībā uz kuriem ir nepieciešama piesardzīga pieeja), interpretējot tos kopsakarā ar minētās regulas 9., 10., 15. un 16. pantu un tās apsvērumiem, kā arī 1., 2., 3., 4., 5., 8. un 10. pantu Regulā [2019/472], ciktāl Regulā [2020/123] noteiktās [KPN] neatbilst ieteikumam par nozveju nulles līmenī attiecībā uz [*MSY*], ko [*ICES*] noteikusi atsevišķām sugām?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pieņemamību

- 41 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas attiecas uz Regulas 2020/123 spēkā esamību, ir nepieciešams, lai gan šī regula un tās īstenošanas valsts pasākumi, par kuriem ir runa pamatlietā, vairs nav piemērojami. Tādējādi tā būtībā aicina Tiesu lemt par šī lūguma pieņemamību.
- 42 Šajā ziņā atbildētāji pamatlietā apgalvo, ka minētā prasība ir nepieņemama. Tie uzskata, ka, pirmkārt, ņemot vērā, ka ir beidzies Regulas 2020/123 un attiecīgo zvejniecības pārvaldības paziņojumu pamatlietā piemērošanas laikposms, šajā lietā izvirzītie jautājumi ir hipotētiski Tiesas judikatūras izpratnē. Otrkārt, tie apgalvo, ka, atbildot uz šiem jautājumiem, Tiesa izvērtētu

Regulas 2020/123 spēkā esamību pēc LESD 263. pantā paredzētā divu mēnešu termiņa un ka tai nebūtu zināmi visi tās atbildei nepieciešamie faktiskie apstākļi, kādi būtu bijuši tās rīcībā saistībā ar prasību, kas būtu celta, pamatojoties uz šo pantu.

- 43 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, ja jautājums par Savienības iestāžu pieņemta tiesību akta spēkā esamību ir izvirzīts valsts tiesā, šai tiesai ir jālemj, vai sprieduma taisīšanai ir nepieciešams prejudiciāls nolēmums par šo jautājumu, un tā tad – vai ir jālūdz Tiesai lemt par šo jautājumu. Tādēļ, ja valsts tiesas uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību normas spēkā esamību, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu (spriedums, 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Tiesai var atteikties lemt par prejudiciālu jautājumu par spēkā esamību tikai tad, ja nav izpildītas Tiesas Reglamenta 94. pantā izvirzītās prasības attiecībā uz lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu saturu vai ja ir acīmredzams, ka Savienības tiesību normas spēkā esamības vērtējumam, ko lūgusi valsts tiesa, nav nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, vai ja problēmai ir hipotētisks raksturs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 45 It īpaši, ņemot vērā sadarbības garu, kam ir jāvalda prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā, un saskaņā ar šī reglamenta 94. panta c) punktu ir nepieciešams, lai valsts tiesa lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu izklāstītu precīzus iemeslus, kas tai likuši šaubīties par noteiktu Savienības tiesību normu spēkā esamību, kā arī spēkā neesamības iemeslus, uz kuriem tā varētu atsaukties (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 10. janvāris, *IATA* un *ELFAA*, C-344/04, EU:C:2006:10, 31. punkts, kā arī 2016. gada 4. maijs, *Pillbox 38*, C-477/14, EU:C:2016:324, 24. un 25. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 46 Šajā ziņā, kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma, iesniedzējtiesa uzskata, ka, ņemot vērā valsts judikatūru, tai ir jāizskata prasība pamatlietā, lai gan Regula 2020/123 un minētajā prasībā apstrīdētie zvejniecības pārvaldības paziņojumi vairs nav piemērojami. It īpaši tā uzskata, ka šo aktu pagaidu raksturs padara neiespējamu to apstrīdēšanu to ierobežotajā spēkā esamības laikā.
- 47 Pirmkārt, Tiesai nav jāapšaubā iesniedzējtiesas vērtējums par prasības pamatlietā pieņemamību, kas prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā ir valsts tiesas kompetencē. Šajā gadījumā iesniedzējtiesa ir noraidījusi iebildes par nepieņemamību, ko tajā ir izvirzījuši atbildētāji pamatlietā un kas ir balstītas uz minētās prasības hipotētisko raksturu valsts tiesību izpratnē. Turklāt tas, ka ir beidzies pamatlietā aplūkoto paziņojumu par zvejniecības pārvaldību piemērošanas termiņš, nav šķērslis tam, lai Tiesa lemtu par prejudiciālu jautājumu, ja šāda prasība ir atļauta saskaņā ar valsts tiesībām un ja šis jautājums ir objektīvi nepieciešams iesniedzējtiesas izskatīšanai likumīgi nodotā strīda atrisināšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 10. decembrī, *Wightman* u.c., C-621/18, EU:C:2018:999, 30. un 31. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 48 Otrkārt, attiecībā uz strīdīgo KPN piemērošanas laikposma beigām pietiek norādīt, pirmām kārtām, ka prasībā pamatlietā apstrīdētie zvejniecības pārvaldības paziņojumi tika pieņemti, pamatojoties uz šīm KPN, otrām kārtām, ka šīs KPN bija spēkā šo paziņojumu pieņemšanas dienā un, trešām kārtām, ka to spēkā neesamība pakārtoti ir minēta, lai pamatotu minēto prasību. No tā izriet, ka minēto KPN piemērošanas laikposma beigas nevar padarīt nepieņemamu jautājumu par šo KPN spēkā esamību, jo šis jautājums ir objektīvi nepieciešams, lai atrisinātu iesniedzējtiesā izskatīšanai likumīgi nodoto lietu.

- 49 Šos apsvērumus nevar atspēkot atbildētāju pamatlietā argumentācija, saskaņā ar kuru Tiesa tādējādi izvērtētu Regulas 2020/123 spēkā esamību pēc LESD 263. pantā paredzētā divu mēnešu termiņa un bez visiem visiem faktiskajiem apstākļiem, kas vajadzīgi, lai sniegtu atbildi, un kas būtu bijuši tās rīcībā saistībā ar atcelšanas prasību.
- 50 Pietiek atgādināt, ka pilnīgai tiesību aizsardzības līdzekļu un procedūru sistēmai, kas izveidota ar LESD, pirmām kārtām, tā 263. un 277. pantā un, otrām kārtām, tā 267. pantā, ir raksturīgs tas, ka personām saistībā ar valsts tiesā celtu prasību ir tiesības apstrīdēt Savienības tiesību aktos ietvertu normu, kas ir pamats attiecībā uz tām pieņemtām valsts lēmumiem vai tiesību aktam, tiesiskumu, atsaucoties uz šo normu spēkā neesamību, un aicināt šo tiesu, kuras kompetencē nav pašai konstatēt šādu spēkā neesamību, šajā ziņā vērsties Tiesā ar prejudiciālu jautājumu, izņemot, ja šīm personām bez kādām šaubām ir bijušas tiesības celt prasību pret minētajām tiesību normām, pamatojoties uz LESD 263. pantu, un tās nav izmantojušas šīs tiesības noteiktajos termiņos (spriedums, 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 66. un 67. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra). Tomēr nešķiet, ka *FIE* neapšaubāmi būtu bijis tiesīgs celt prasību atcelt apstrīdētās KPN saskaņā ar LESD 263. pantu, un atbildētāji pamatlietā to neapstrīd.
- 51 Treškārt, kā atspoguļots šī sprieduma 35.–38. punktā, iesniedzējtiesa savā nolēmumā ir ar prasīto precizitāti izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ tai ir nopietnas šaubas par strīdīgo KPN spēkā esamību, jo ar tām netiekot ievēroti *ICES* ieteikumi, kuros šī sprieduma 28. punktā minētajiem krājumiem ir ieteikts nozvejas līmenis, kas ir vienāds ar nulli. Tādējādi iesniedzējtiesa ir sniegusi Tiesai nepieciešamo informāciju par iemesliem, kuru dēļ tā uzskata, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir būtisks tajā izskatāmā strīda atrisināšanai.
- 52 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāuzskata par pieņemamu.

Par otro jautājumu

- 53 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas 2020/123 IA pielikums ir spēkā, ciktāl tajā attiecībā uz 2020. gadu strīdīgās KPN ir noteiktas virs nulles nozvejas līmeņa, kas ieteikts *ICES* 2019. gadā sniegtajos ieteikumos par mencas krājumiem uz rietumiem no Skotijas un Ķeltu jūrā, merlanga krājumiem Īrijas jūrā un jūras zeltplekstes krājumiem Ķeltu jūras dienvidu daļā (turpmāk tekstā – “*ICES* ieteikumi par nozveju nulles līmenī”), ņemot vērā KZP mērķus, kas minēti Regulas Nr. 1380/2013 2. panta 1. un 2. punktā, it īpaši šīs regulas 2. panta 2. punkta otrajā daļā ietvertos mērķi, kā arī šīs politikas labas pārvaldības principus, tostarp minētās regulas 3. panta c) un d) punktā minētos, un ņemot vērā šīs pašas regulas 9., 10., 15. un 16. pantu un Regulas 2019/472 1.–5., 8. un 10. pantu.
- 54 Kā izriet no šī sprieduma 35., 36. un 38. punkta, iesniedzējtiesas šaubas par apstrīdēto KPN spēkā esamību galvenokārt ir balstītas uz diviem apsvērumiem. Pirmkārt, tā uzskata, ka Regulas Nr. 1380/2013 un 2019/472 ir jāinterpretē tādējādi, ka Regulas Nr. 1380/2013 2. panta 2. punkta Padomei ir noteikts skaidrs pienākums – kam nav paredzētas atkāpes – noteikt strīdīgās KPN saskaņā ar labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, lai attiecībā uz visiem krājumiem, tostarp tiem, uz kuriem attiecas šīs KPN, sasniegtu izmantošanas līmeni, kas ļauj nodrošināt *MSY*, vēlākais, līdz 2020. gadam. Otrkārt, tā uzskata, ka *ICES* ieteikumi par nozveju nulles līmenī šajā gadījumā ir labākie pieejamie zinātniskie ieteikumi Regulas Nr. 1380/2013 3. panta c) punkta izpratnē.

55 Līdz ar to Tiesai ir jāpārbauda, pirmkārt, kādā mērā Padomes rīcības brīvību, nosakot strīdīgās KPN, ierobežo Regulas Nr. 1380/2013 2. panta 2. punkta otrajā daļā noteiktais mērķis, kā arī ICES ieteikumi par nozveju nulles līmeni, un, otrkārt, vai Padome šajā gadījumā nav pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas.

Par Padomes rīcības brīvības robežām, nosakot strīdīgās KPN

56 Šajā ziņā vispirms jāatgādina, ka Eiropas Parlamentam un Padomei – kā izriet no LESD 43. panta 2. punkta formulējuma – saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ir jāpieņem tostarp “noteikumi, kas vajadzīgi kopējās lauksaimniecības politikas un kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanai”, bet saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu Padome pēc Komisijas priekšlikuma paredz “pasākumus par cenu, nodevu, atbalsta un kvantitatīvo ierobežojumu noteikšanu, kā arī par zvejas iespēju noteikšanu un piešķiršanu”.

57 Tāpat jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru pasākumiem, kas ietver politisku izvēli, kura atstāta Savienības likumdevēja ziņā tādēļ, ka tie ir vajadzīgi kopējās lauksaimniecības politikas un kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanai, ir jābūt balstītiem uz LESD 43. panta 2. punktu, savukārt pasākumu saistībā ar zvejas iespēju noteikšanu un piešķiršanu pieņemšanai saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu nav jāizdara šāda izvēle, jo šādiem pasākumiem galvenokārt ir tehnisks raksturs un tos ir paredzēts pieņemt, lai īstenotu tiesību normas, kas pieņemtas, pamatojoties uz LESD 43. panta 2. punktu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2014. gada 26. novembris, Parlaments un Komisija/Padome, C-103/12 un C-165/12, EU:C:2014:2400, 50. punkts, kā arī 2015. gada 1. decembris, Parlaments un Komisija/Padome, C-124/13 un C-125/13, EU:C:2015:790, 48. un 50. punkts).

58 Turklāt saskaņā ar šo pašu judikatūru LESD 43. panta 2. un 3. punktam ir atšķirīgi mērķi un katram no tiem ir specifiska piemērošanas joma, tādējādi tie var tikt izmantoti atsevišķi, lai pamatotu saistībā ar KZP noteikto pasākumu pieņemšanu, ņemot vērā, ka tad, kad Padome pieņem tiesību aktus, pamatojoties uz LESD 43. panta 3. punktu, tai ir jārikojas, ievērojot tās kompetenču robežas, kā arī attiecīgā gadījumā – atbilstošās tiesību normas, kas jau pieņemtas, piemērojot LESD 43. panta 2. punktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 1. decembris, Parlaments un Komisija/Padome, C-124/13 un C-125/13, EU:C:2015:790, 58. punkts).

59 Šajā gadījumā Savienības likumdevēja noteikto atbilstošo tiesisko regulējumu veido, pirmkārt, Regula Nr. 1380/2013, ar kuru ir noteikts KZP vispārējais satvars, un, otrkārt, Regula 2019/472, ar ko ir izveidots daudzgadu plāns krājumiem, kurus zvejo rietumu ūdeņos un blakusesošajos ūdeņos, kā arī zvejniecībām, kas šos krājumus izmanto (turpmāk tekstā – “rietumu ūdeņu daudzgadu plāns”). Attiecībā uz šīs pēdējās regulas piemērošanas jomu tās 1. panta 1. un 4. punktā ir paredzēts, ka to piemēro gan 1. punktā minētajiem krājumiem, gan piezvejām, kas rietumu ūdeņos gūtas, zvejojot šos krājumus. Kā izriet no Regulas 2020/123 IA pielikuma, strīdīgās KPN ir piemērojamas vienīgi krājumiem, kas gūti piezvejā un atrodas Regulas 2019/472 1. panta 1. punktā uzskaitīto krājumu zvejas zonās. Tādējādi Padomei bija jānosaka KPN, ievērojot ne vien Regulas 1380/2013 normas, bet arī Regulas 2019/472 normas.

60 Pirmkārt, attiecībā uz Regulu Nr. 1380/2013 jānorāda, ka tās 2. panta 2. punkta pirmajā daļā ir noteikts princips, saskaņā ar kuru KZP “piemēro piesardzīgu pieeju zvejniecības pārvaldībai”, un tajā noteikts, ka šīs politikas “mērķis ir nodrošināt, lai dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošanas rezultātā iegūto sugu populācijas tiktu atjaunotas un uzturētas virs līmeņa, kas nodrošina [MSY]”.

- 61 Proti, kā noteikts šīs regulas 6. apsvērumā, KZP ir jāļauj Savienībai īstenot tai saskaņā ar Jūras tiesību konvenciju un Nolīgumu par zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību, kuru līgumslēdzēja puse tā ir, noteiktos pienākumus zivju krājumu saglabāšanas, pārvaldības un izmantošanas jomā.
- 62 It īpaši, kā izriet no minētās regulas 7. apsvēruma un kā ģenerālvokāte būtībā ir uzsvērusi secinājumu 25. un 26. punktā, tās pieņemšanas mērķis ir cīnīties pret “daudzu zivju krājumu nepārtraukto samazināšanos” un “uzlabot” KZP, pārorientējot to uz zvejas darbību ilgtermiņa ilgtspējas mērķi, it īpaši “pielāgojot [šo krājumu] izmantošanas apmērus” tā, lai nodrošinātu, ka “saprātīgā laikposmā” tiktu sasniegts mērķis atjaunot un saglabāt zvejotos krājumus vismaz tādā līmenī, kas var nodrošināt *MSY*.
- 63 Konkrētāk, “lai sasniegtu [šo] mērķi”, Regulas Nr. 1380/2013 2. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka “[*MSY*] saistībā ar izmantošanas pakāpi, ja iespējams, sasniedz līdz 2015. gadam, un pakāpeniski pieaugoša veidā – vēlākais līdz 2020. gadam”.
- 64 No šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka, lai gan pastāv zināma rīcības brīvība, lai noteiktu izmantošanas līmeni, kas ļauj nodrošināt *MSY* laikposmā no 2015. līdz 2020. gadam, kā uzsvērts ar formulējumu “vēlākais” un “visiem krājumiem”, šī mērķa sasniegšanas termiņš principā beidzas 2020. gadā attiecībā uz visiem bioloģiskajiem resursiem, kas atrodas pārvaldības zonās, uz kurām attiecas KZP, atbilstoši šīs regulas 4. panta 14. punktā ietvertajai jēdziena “krājums” definīcijai.
- 65 Tomēr, pirmām kārtām, minētā tiesību norma ir jāinterpretē, ņemot vērā Regulas Nr. 1380/2013 2. pantu kopumā, kura 1. punktā ir prasīts, lai KZP nodrošinātu, ka zvejas un akvakultūras darbības ilgtermiņā ir ekoloģiski ilgtspējīgas un tiek pārvaldītas atbilstīgi mērķim nodrošināt ieguvumus ekonomiskajā, sociālajā un nodarbinātības jomā un veicināt pārtikas pieejamību. Viens no minētās regulas 2. panta 5. punkta c) un f) apakšpunktā ietvertajiem pēdējiem minētajiem mērķiem ir mērķis radīt apstākļus, lai zvejniecības un apstrādes nozare, kā arī darbības uz sauszemes, kas saistītas ar zveju, būtu ekonomiski dzīvotspējīgas un konkurētspējīgas, kā arī mērķis palīdzēt nodrošināt pietiekami augstu dzīves līmeni tiem, kas ir atkarīgi no zvejas darbībām, ņemot vērā piekrastes zveju un sociāli ekonomiskos aspektus.
- 66 Turklāt no šī paša 2. panta, lasot to kopumā, izriet arī, ka zvejas darbību ilgtspējība ilgtermiņā nozīmē ne tikai noteikt to sugu izmantošanas rādītājus, kas ļauj nodrošināt *MSY*, bet arī saskaņā ar tā 3. punktu līdz minimumam samazināt šo darbību negatīvo ietekmi uz jūras ekosistēmu un it īpaši, kā norādīts 5. punkta a) apakšpunktā, pakāpeniski izskaust izmetumus katrā atsevišķā gadījumā, ņemot vērā labākos pieejamos zinātniskos ieteikumus, un novērst un pēc iespējas samazināt nevēlamu nozveju un pakāpeniski nodrošināt nozvejas izkraušanu.
- 67 Otrām kārtām, ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1380/2013 10. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu daudzgadu plānos tostarp ietver mērķus, kas atbilst tai skaitā šīs regulas 2. pantā un attiecīgajos 9. panta noteikumos izvirzītajiem mērķiem, kā arī nosaka kvantitatīvi nosakāmus mērķapjomus, kā, piemēram, zvejas izraisītas mirstības līmeni.
- 68 Šajā ziņā jānorāda, ka minētās regulas 9. panta 5. punktā noteikts, ka daudzgadu plānos, kas pieņemti, balstoties uz šīs pašas regulas 9. panta 1. punktu, var tikt ietverti īpaši saglabāšanas mērķi un pasākumi, kuri balstīti uz ekosistēmas pieeju, lai risinātu jauktas dažādu sugu zvejas specifiskās problēmas saistībā ar Regulas Nr. 1380/2013 2. panta 2. punktā noteikto mērķu sasniegšanu attiecībā uz plānā ietvertiem dažādu zivju krājumiem, gadījumos, kad zinātniskajos ieteikumos ir norādīts, ka nav iespējams panākt lielāku selektivitāti.

- 69 Šis 9. panta 5. punkts ir jāaplūko, ņemot vērā šīs regulas 8. apsvērumu, kurā norādīts, ka, pieņemot “pārvaldības lēmumus par [MSY] jauktās dažādu sugu zvejas vietās, jāņem vērā grūtības šādās zvejas vietās zvejojot visus krājumus vienlaicīgi atbilstīgi [MSY], jo īpaši, ja zinātniskajā ieteikumā norādīts, ka ir ļoti sarežģīti novērst tā dēvēto kritisko sugu piezveju, palielinot izmantoto zvejas rīku selektivitāti.” Tas, ka likumdevējs ir uzskatījis par nepieciešamu sniegt šos precizējumus tūlīt pēc tam, kad šīs regulas 7. apsvērumā tas bija noteicis mērķi, vēlākais, līdz 2020. gadam atjaunot krājumus MSY līmenī, uzsver tā nodomu neizslēgt iespēju pielāgot šo mērķi gadījumā, ja to nevar vienlaicīgi sasniegt attiecībā uz visiem jauktas zvejas krājumiem.
- 70 Proti, kā ģenerālvokāte būtībā norādījusi secinājumu 8. punktā, jauktu sugu zvejniecības gadījumā Regulas Nr. 1380/2013 4. panta 36. punkta izpratnē, proti, tādām zvejniecībām, kurās vienā un tajā pašā zvejas darbībā var tikt nozvejotas dažādas sugas kopā, krājumiem, kam piešķirtā kvota ir nulle vai tā ir pēc iespējas ātrāk izlietota, var būt “ierobežojoša” ietekme, liekot zvejas kuģiem izbeigt jebkādas darbības, pirms tiek sasniegtas kvotas, kas piešķirtas citām sugām, it īpaši tām, uz kurām attiecas šīs darbības. Šo fenomenu pastiprina izkraušanas pienākums, kas ieviests ar šīs regulas 15. pantu, kurā noteikts, ka visas nozvejotās zivis ir jāglabā uz kuģa, jāreģistrē un jāatskaita no visu nozvejoto zivju attiecīgajam krājumam piemērojamās kvotas, un kurš saskaņā ar šī panta 1. punktā noteikto grafiku ir pilnībā piemērojams no 2019. gada 1. janvāra. Turklāt, kā uzsvērts minētās regulas 8. apsvērumā, kritiskās sugas parādību ne vienmēr var novērst, palielinot izmantoto zvejas rīku selektivitāti.
- 71 Tādējādi no Regulas Nr. 1380/2013 9. panta 5. punkta, lasot to kopā ar šīs regulas 8. apsvērumu, izriet, ka Savienības likumdevējs ir vēlējis paredzēt iespēju daudzgadu plānos pielāgot minētās regulas 2. panta 2. punktā noteiktos mērķus, it īpaši 2. punkta otrajā daļā minētos mērķus, lai ņemtu vērā grūtības jauktās zvejniecībās sasniegt tādu izmantošanas līmeni, kas ļauj nodrošināt MSY attiecībā uz visiem vienlaicīgi izmantotajiem krājumiem, ņemot vērā kritiskās sugas parādību, ja zvejas rīku selektivitātes pastiprināšana neļauj izvairīties no šīs parādības.
- 72 Šajā ziņā, otrkārt, Regulā 2019/472 Savienības likumdevējs šīs regulas 4. un 5. pantā ir izveidojis diferencētas pārvaldības režīmu, no vienas puses, attiecībā uz mērķa krājumiem un, no otras puses, uz piezvejas krājumiem, ar mērķi tieši ņemt vērā jauktu sugu zvejniecības īpatnības saskaņā ar Regulas Nr. 1380/2013 9. panta 5. punktu.
- 73 Pirmām kārtām, Regulas 2019/472 4. panta 1. punktā attiecībā uz mērķa krājumiem ir noteikts zvejas izraisītas mirstības mērķapjoms atbilstoši F_{MSY} diapazoniem šīs regulas 2. panta 2. punkta izpratnē, proti, vērtību diapazoniem, “kas sniegti labākaj[os] pieejamaj[os] zinātniskaj[os] ieteikum[os] [..] [, kuros] visi zvejas izraisītās mirstības līmeņi [..] nodrošina ilgtermiņā [MSY]”, un tajā ir noteikts, ka šis mērķis ir jāsasniedz iespējami drīz un pakāpeniski pieaugošā veidā, vēlākais, līdz 2020. gadam. Tādējādi šajā mērķapjomā saistībā ar mērķa krājumiem, uz kuriem attiecas daudzgadu plāns rietumu ūdeņiem, ir precizēts Regulas Nr. 1380/2013 2. panta 2. punkta otrajā daļā noteiktais mērķis sasniegt izmantošanas līmeni, kas ļauj nodrošināt MSY attiecībā uz visiem krājumiem, vēlākais, līdz 2020. gadam.
- 74 Otrām kārtām, Regulas 2019/472 5. panta 1. punktā ir paredzēts, ka piezvejas krājumu pārvaldības pasākumus un attiecīgā gadījumā arī zvejas iespējas nosaka, “ņemot vērā labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu”, un tie atbilst šīs regulas 3. pantā noteiktajiem mērķiem, kuros vispārīgi pārņemti Regulas Nr. 1380/2013 2. pantā izklāstītie vides ilgtspējas ilgtermiņa mērķi. Turklāt Regulas 2019/472 5. panta 3. punktā ir noteikts, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1380/2013 9. panta

5. punktu jauktu sugu zvejniecību pārvaldībā attiecībā uz piezvejas krājumiem ņem vērā grūtības vienlaikus zvejojot visus krājumus *MSY* līmenī, “jo īpaši tad, ja tas izraisa zvejas priekšlaicīgu slēgšanu”.
- 75 No tā secināms, ka Regulas Nr. 1380/2013 2. panta 2. punkta otrajā daļā paredzētais termiņš tāda izmantošanas apjoma sasniegšanai, kas ļauj nodrošināt *MSY*, ir stingri un bez izņēmumiem piemērojams Regulas 2019/472 1. panta 1. punktā uzskaitītajiem mērķa krājumiem. Tomēr, lai pārvaldītu krājumus, kas ir pēdējā minētajā regulā paredzētās piezvejas priekšmets, un it īpaši lai noteiktu šo krājumu zvejas iespējas, Padomei ir rīcības brīvība, ņemot vērā grūtības, kādas rodas, nosakot šādu izmantošanas līmeni visiem vienlaicīgi nozvejotajiem krājumiem, it īpaši, ja šīs noteikšanas rezultātā ir priekšlaicīgi jāslēdz zvejniecība, ņemot vērā šī sprieduma 70. punktā aprakstīto kritiskās sugas parādību.
- 76 Šādu Regulas 2019/472 4. un 5. panta interpretāciju apstiprina šīs regulas vispārējā sistēma un rašanās vēsture.
- 77 Attiecībā uz šīs regulas vispārējo sistēmu jānorāda, ka tajā ir paredzēti citi pasākumi, kuru mērķis ir ņemt vērā šā sprieduma 71. punktā norādītās jauktu sugu zvejniecības specifiskās grūtības, kas pastāv papildus 4. un 5. pantā noteiktajam diferencētajam mērķa krājumu un piezvejas krājumu pārvaldības režīmam. Tādējādi, pirmkārt, ja ir apdraudēta šī krājuma reprodūktīvā spēja, šīs pašas regulas 8. panta 2. punktā ir paredzēta iespēja veikt korektīvo pasākumu – specializētās zvejas apturēšanu attiecīgajā krājumā, to papildinot ar zvejas iespēju atbilstīgu samazināšanu. Šādā gadījumā attiecīgais krājums var būt vienīgi piezvejas priekšmets. Otrkārt, Regulas 2019/472 10. panta 1. punktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums – tad, kad tās iedala tām pieejamās zvejas iespējas, ko tām piešķirusi Padome, tām jāņem vērā jauktu sugu zvejniecības iesaistīto kuģu iespējamais nozvejas sastāvs.
- 78 Par šīs regulas rašanās vēsturi Priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru izveido daudzgadu plānu zivju krājumiem rietumu ūdeņos un blakusesošajos ūdeņos un zvejniecībām, kas šos krājumus izmanto, un groza Regulu (ES) 2016/1139, ar ko izveido daudzgadu plānu attiecībā uz Baltijas jūru, un atceļ Regulas (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007 un (EK) Nr. 1300/2008 (COM(2018) 149 final), kurš noveda pie Regulas 2019/472 pieņemšanas, Eiropas Komisijas it īpaši uzsver, ka “nepilnīgas kvotu apguves rietumu ūdeņu jauktu sugu zvejniecībās” risks kritiskās sugas parādības dēļ, kura rodas nozvejas izkraušanas pienākuma pilnīgas piemērošanas gadījumā.. Šī iemesla dēļ tajā ir norādīts, ka saskaņā ar Rietumu ūdeņu plānu “krājumi, kas nosaka zvejnieku rīcību un ir ekonomiski svarīgi, būtu jāpārvalda saskaņā ar F_{MSY} diapazoniem” un ka “šādas pieejas rezultātā aptuveni 95 % rietumu ūdeņos gūtās nozvejas izkrāvumu (apjoma izteiksmē) tiks pārvaldīti saskaņā ar [*MSY*]; “pārējie krājumi, no kuriem pārsvarā tiek gūta piezveja, būtu jāpārvalda saskaņā ar piesardzīgo pieeju”.
- 79 No visa iepriekš minētā izriet – ņemot vērā, ka strīdīgās KPN ir piemērojamas krājumiem, kas ir tikai piezvejas priekšmets, Padomei bija rīcības brīvība, lai noteiktu, vai bija iespējams noteikt šīs KPN tādā līmenī, kas ļautu nodrošināt *MSY*, un līdz ar to, vai bija jāievēro *ICES* ieteikumi par nozveju nulles līmenī.
- 80 Tomēr jāatgādina, ka tad, kad Padome nosaka KPN un sadala zvejas iespējas starp dalībvalstīm, tai ir jāizvērtē sarežģīta ekonomiskā situācija, attiecībā uz kuru tai principā ir plaša rīcības brīvība, kas attiecas ne tikai uz veicamo pasākumu rakstura un tvēruma noteikšanu, bet zināmā mērā arī uz pamata faktu konstatēšanu. Pārbaudot šādas kompetences izmantošanu, tiesai ir jāizvērtē tikai

tas, vai šajā izmantošanā nav tikusi pieļauta acīmredzama kļūda vai pilnvaru nepareiza izmantošana un vai attiecīgā iestāde nav acīmredzami pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 11. janvārī, Spānija/Padome, C-128/15, EU:C:2017:3, 46. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi Tiesai ir jāpārbauda, vai Padome nav acīmredzami pārsniegusi šīs rīcības brīvības robežas.

Par jautājumu, vai Padome nav acīmredzami pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas

- 81 Pirmkārt, kā skaidri izriet no Regulas 2020/123 7. apsvēruma, Padome konstatēja, ka tad, ja apstrīdētās KPN būtu noteiktas ICES ieteikumos par nozveju nulles līmenī norādītajā apjomā, pienākums izkraut visas jauktu sugu zvejniecībās gūtās nozvejas, tostarp piezvejas no minētajiem krājumiem, izraisītu kritiskās sugas parādību. Tādēļ saskaņā ar šo 7. apsvērumu, “lai panāktu pareizo līdzsvaru starp zvejniecību turpināšanu, ņemot vērā iespējamās smagās sociālekonomiskās sekas, un vajadzību panākt minēto krājumu labu bioloģisko stāvokli”, Padome uzskatīja, ka, “ņemot vērā grūtības jauktu sugu zvejniecībā visus krājumus vienlaicīgi apzvejojot [MSY]”, ir lietderīgi noteikt īpašas KPN piezvejām, kuras gūtas no minētajiem krājumiem, un to līmeni noteikt “tādā apjomā, kas samazinātu zivju mirstību minētajos krājumos un stimulētu selektivitātes uzlabošanu un piezveju novēršanu”.
- 82 Šajā konstatējumā nav pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
- 83 Šajā ziņā jānorāda, ka šis konstatējums ir balstīts uz ICES 2019. gada novembra ieteikumu, kurā tā bija novērtējusi iespējamo 2020. gadā gūtās piezvejas līmeni no krājumiem, attiecībā uz ko tā bija pieņēmusi ieteikumus par nozveju nulles līmenī, gadījumā, ja KPN mērķa krājumiem atbilstu ieteikumiem, kurus tā bija pieņēmusi saistībā ar pēdējiem minētajiem krājumiem. Tomēr šajā ieteikumā ICES šo iespējamo piezveju ir novērtējusi līmenī, kas ir ievērojami lielāks par nulli, proti, 1279 tonnas mencu krājumam, uz kuru attiecas pirmā strīdīgā KPN, no 1606 līdz 1854 tonnām tās pašas sugas krājumam, uz kuru attiecas otrā no šīm KPN, atkarībā no pikšas nozvejas apmēra, no 901 līdz 917 tonnām merlangam, atkarībā no omāra nozvejas apjoma un, iztrūkstot zinātniskiem datiem, līdz aptuveni 100 tonnām jūras zeltplekstei, ņemot vērā neseno izkrāvumu apjomu. Tādējādi no minētā atzinuma varēja secināt, ka šo krājumu KPN noteikšana nulles līmenī varētu izraisīt zvejas priekšlaicīgu slēgšanu mērķa krājumiem, ar kuriem šie krājumi ir saistīti, un līdz ar to ietekmēt attiecīgo zvejas flotu ekonomisko dzīvotspēju un no šīm darbībām atkarīgo personu dzīves līmeni.
- 84 Otrkārt, kā norādīts šī sprieduma 81. punktā, no Regulas 2020/123 7. apsvēruma izriet, ka apstrīdētās KPN tika noteiktas, lai saskaņotu mērķi saglabāt zvejošanu un mērķi sasniegt attiecīgo krājumu labu bioloģisko stāvokli. It īpaši šajā 7. apsvērumā ir norādīts, ka šīs KPN ir noteiktas tādā apjomā, kas ļauj samazināt zvejas izraisīto mirstību un stimulēt lielāku selektivitāti un piezvejas novēršanu.
- 85 Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir jānorāda, ka Padome ir noteikusi apstrīdētās KPN vai nu attiecībā uz KPN, kas piemērojama mencām uz rietumiem no Skotijas, ICES piedāvātajā piezveju aplēses līmenī, vai arī uz citām strīdīgajām KPN – līmenī, kas ir zemāks par šo aplēsi. Tādējādi šie pasākumi varēja mudināt zvejas kuģus ierobežot šādu piezveju mērķa krājumu zvejas laikā, lai izvairītos no riska, ka attiecīgā zveja priekšlaicīgi tiktu slēgta.
- 86 Otrām kārtām, Padome ir pamatojusies uz ICES 2019. gada novembra ieteikumu, lai trīs no strīdīgajām KPN noteiktu tādā veidā, kas ļautu palielināt attiecīgo krājumu biomasu par aptuveni 10–100 %, un KPN jūras zeltplekstei Ķeltu jūras dienvidu daļā, nepastāvot ICES sniegtai

- zinātniskai informācijai, ir balstīta uz piesardzīgu pieeju. Neraugoties uz iesniedzējtiesas norādītajiem un tiesas sēdē Komisijas un Padomes apstiprinātajiem skaitliskajiem datiem, kuri parāda būtisko daļu no attiecīgajiem mencu un merlangu krājumiem, ko atspoguļo šiem krājumiem piemērojamās strīdīgās KPN, kā izklāstīts šī sprieduma 37. punktā, no Tiesai iesniegtās informācijas kopuma neizriet, ka līmeņi, kuros šīs KPN ir noteiktas, būtu acīmredzami nesaderīgi ar Padomes mērķi, kā izriet no Regulas 2020/123 8. apsvēruma, panākt, lai jutīgo krājumu biomasu tiktu atjaunota līdz ilgtspējīgam līmenim atbilstoši Regulas Nr. 1380/2013 3. panta d) punktā paredzētajai ilgtermiņa perspektīvai. Turklāt šie līmeņi ir balstīti vai nu – saskaņā ar šīs regulas 3. panta c) punktu un Regulas 2019/472 5. panta 1. punktu – uz “labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu”, šajā gadījumā – uz šī sprieduma 83. punktā minēto *ICES* ieteikumu, vai arī uz piesardzīgu pieeju, kas šāda ieteikuma neesamības gadījumā ir prasīta šīs regulas 5. panta 2. punktā.
- 87 Treškārt, no Regulas 2020/123 izriet, ka papildus strīdīgajām KPN tika veikti vairāki korektīvi pasākumi, lai ierobežotu to krājumu piezveju, uz kuriem attiecas *ICES* ieteikumi par nozveju nulles līmenī.
- 88 Pirmām kārtām, lai ņemtu vērā izkraušanas pienākumu, šīs regulas 8. pantā ir paredzēts, ka kvotu tirdzniecības mehānisms ir piemērojams apstrīdētajām KPN, lai nodotu atsevišķām dalībvalstīm piešķirto nozvejas kvotu procentuālo daļu tām dalībvalstīm, kurām tas nav piešķirts, lai segtu šo dalībvalstu nenovēršamo piezveju. Kā norādīts minētās regulas 7. apsvērumā, šis mehānisms ļauj nodrošināt, ka dalībvalstīm iedalītās zvejas iespējas tiks izmantotas saskaņā ar Regulas Nr. 1380/2013 16. panta 2. punktu, kurā noteikts, ka šo zvejas iespēju mērķis ir aptvert ne vairs izkraušanu, bet nozveju, ja izmetumi no attiecīgā krājuma nav atļauti.
- 89 Otrām kārtām, kā izriet no Regulas 2020/123 8. apsvēruma, lai samazinātu nozveju no krājumiem, attiecībā uz ko Padome ir noteikusi piezvejas KPN, tostarp strīdīgās KPN, zvejas iespējas jauktu sugu zvejniecībām, kurās šī nozveja var rasties, tika noteiktas tādā apmērā, kas ļauj atjaunot visjutīgākos krājumus. Tādējādi, kā to būtībā norāda Komisija, lai samazinātu spiedienu uz mencām, kādu rada uz pikšu vērsta zveja Ķeltu jūrā, KPN pikšu mērķkrājumiem, kuri atrodas attiecīgajos apgabalos, šīs regulas IA pielikumā ir noteikta 10859 tonnu apmērā, nevis 16671 tonnu apmērā, ko *ICES* ir ieteikusi šim krājumam.
- 90 Trešām kārtām, kā izklāstīts šīs regulas 16.–18. apsvērumā, ņemot vērā *ICES* ieteikumus, kuros novērtēts mencas krājumu līmenis Ķeltu jūrā zem B_{lim} Regulas 2019/472 2. panta 8. punkta izpratnē, proti, kas ir reproduktīvā krājuma biomasas references līmenis, kuru nesasniedzot, pastāv risks, ka reproduktīvā kapacitāte var tikt samazināta, pirmkārt, šī krājuma specializētā zveja saskaņā ar šīs pašas regulas 8. panta 2. punktu tiek apturēta, un, otrkārt, Regulas 2020/123 13. pantā ir paredzēti pasākumi, ar kuriem nosaka īpašus raksturlielumus šajā zonā izmantotajiem zvejas rīkiem, lai pastiprinātu to selektivitāti attiecībā uz šiem krājumiem.
- 91 Ceturtām kārtām, kā norādīts šīs regulas 26. apsvērumā, lai 2020. gadā veiktā nozveja nepārsniegtu noteikto KPN, dalībvalstis ir apņēmušās nepiemērot Regulas Nr. 1380/2013 15. panta 9. punktā paredzēto ikgadējo elastību, it īpaši attiecībā uz mencas krājumiem uz rietumiem no Skotijas, merlanga krājumiem Īrijas jūrā un jūras zeltplekstes krājumiem Ķeltu jūras dienvidu daļā, un tas tām ļauj atļaut izkraut tā krājuma papildu daudzumus – kas nepārsniedz 10 % no atļautā izkraušanas daudzuma –, uz kuru attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, un kas ir jāatskaita no to nākotnes kvotām.

- 92 Līdz ar to apstrīdētās KPN, pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu, tika noteiktas līmenī, kas nav acīmredzami nepiemērots, lai saskaņotu mērķi saglabāt jaukto sugu zvejniecību ar mērķi atjaunot attiecīgo krājumu labu bioloģisko stāvokli. Turklāt tās tika papildinātas ar korektīviem pasākumiem, lai ierobežotu 2020. gadā veikto piezveju no krājumiem, uz kuriem attiecas šīs KPN, un līdz ar to attiecīgo jaukto sugu zvejniecības ietekmi uz šiem krājumiem. Tātad ir jāuzskata, ka, pieņemot minētās KPN, Padome nav acīmredzami pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas, kas noteiktas Regulā Nr. 1380/2013, it īpaši šīs regulas 2. panta 2. punkta otrajā daļā, 3. panta c) un d) punktā un 9. panta 5. punktā, kā arī Regulas 2019/472 5. pantā, it īpaši tā 3. punktā.
- 93 Nemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka, izskatot otro jautājumu, nav atklāts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Regulas 2020/123 IA pielikuma spēkā esamību, ciktāl ar šo pielikumu attiecībā uz 2020. gadu ir noteiktas strīdīgās KPN.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 94 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Izskatot otro jautājumu, nav atklāts neviens apstāklis, kurš varētu ietekmēt Padomes Regulas (ES) 2020/123 (2020. gada 27. janvāris), ar ko 2020. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas, kuras piemērojamas Savienības ūdeņos un – attiecībā uz Savienības zvejas kuģiem – konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, IA pielikuma spēkā esamību, ciktāl šajā pielikumā 2020. gadam ir noteikta mencas (*Gadus morhua*) kopējā pieļaujamā nozveja (KPN), pirmkārt, 6.a zonā, kā arī Eiropas Savienības un starptautiskajos ūdeņos 5.b zonā uz austrumiem no 12° 00' O (COD/5BE6A) un, otrkārt, 7.b, 7.c, 7.e–7.k, 8.–10. zonā, kā arī Savienības ūdeņos Centrālaustumu Atlantijas zvejniecības komitejas (CECAF) 34.1.1. (COD/7XAD34) apgabalā, merlanga (*Merlangius merlangus*) [KPN] 7.a zonā (WHG/07A) un jūras zeltplekstes (*Pleuronectes platessa*) [KPN] 7.h, 7.j un 7.k zonā (PLE/7HJK).

[Paraksti]